

XIV з'їзд онкологів та радіологів України

(матеріали з'їзду)

30 вересня – 2 жовтня 2021 року

м. Київ

ЗМІСТ

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОТИРАКОВОЇ БОРОТЬБИ: ПРОБЛЕМИ РАННЬОЇ ДІАГНОСТИКИ ТА СКРИНІНГУ, СІМЕЙНА МЕДИЦИНА, РЕАБІЛІТАЦІЯ ТА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ ОНКОЛОГІЧНИХ ХВОРИХ	3
СУЧАСНІ ПРИНЦИПИ МОРФОЛОГІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ ПУХЛИН	22
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ ПУХЛИН ГОЛОВИ ТА ШИЇ	44
СУЧАСНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ ПУХЛИН ОРГАНІВ ГРУДНОЇ ПОРОЖНИНИ	72
СУЧАСНІ ПРИНЦИПИ ПРОФІЛАКТИКИ, ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ ПУХЛИН ГРУДНОЇ ЗАЛОЗИ	78
ПРОБЛЕМИ ТА ДОСЯГНЕННЯ АБДОМІНАЛЬНОЇ ОНКОЛОГІЇ	105
СУЧАСНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ ПУХЛИН ШКІРИ ТА ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ	155
ОНКОУРОЛОГІЯ	184
СУЧАСНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ ОНКОГІНЕКОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ	216
ДОСЯГНЕННЯ В ДІАГНОСТИЦІ ТА ЛІКУВАННІ ОНКОГЕМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ	243
ДИТЯЧА ОНКОЛОГІЯ В УКРАЇНІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ	261
АНЕСТЕЗІОЛОГІЯ ТА ІНТЕНСИВНА ТЕРАПІЯ	271
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МЕДИКАМЕНТОЗНОГО ЛІКУВАННЯ ЗЛОЯКІСНИХ ПУХЛИН ТА ТЕРАПІЇ СУПРОВОДУ	273
ПРОМЕНЕВА ДІАГНОСТИКА	287
РАДІАЦІЙНА ОНКОЛОГІЯ ТА ЯДЕРНА МЕДИЦИНА В ОНКОЛОГІЇ	300
СУЧАСНІ МЕТОДИ ЛІКУВАННЯ В НЕЙРООНКОЛОГІЇ	339
СИСТЕМНА БІОЛОГІЯ У ВИРІШЕННІ ПРОБЛЕМ КЛІНІЧНОЇ ОНКОЛОГІЇ	364

США, 1990 р.), Нойеберзі (ФРН, 1991 р.), Женеві (Швейцарія, 1995 р.), Стокгольмі (Швеція, 1997 р.), Хіросімі (Японія, 1998 р.), Кембриджі (Велика Британія, 1998р.), Парижі (Франція, 1998 р.), Токіо (Японія, 1998 р.), Флоренції (Італія, 1999 р.).

ДОСВІД УДОСКОНАЛЕННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ОНКОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ: НОВА ПЛАТФОРМА

В ОНКОЛОГІЧНОМУ СЕРВІСІ

Бондар О.В., Рибін А.І., Бусел С.В.

Одеський національний медичний університет, Україна

Вступ. У 2015-2016 роках стало ясно, що реформування системи охорони здоров'я веде до необхідності реформування і онкологічного сервісу в зв'язку з тим, що диспансеризація не вирішує проблем сучасної онкології. Згідно даних Національного канцер-реєстру України було зареєстроване значне погіршення онкологічної ситуації у Одеському регіоні.

Метою дослідження було удосконалення маршруту пацієнтів з підозрою або наявністю онкологічного захворювання, поліпшення взаємодії між сімейними лікарями та лікарями вторинного та третинного рівнів, усунення монопольного впливу на формування потоків пацієнтів, об'єктивної верифікації діагнозу, раціональнішого використання ресурсів.

Матеріали і методи. У 2017 році було прийнято рішення про організацію нової платформи онкологічного сервісу – пілотного відділення онкодіагностики і онкопrevenції в складі обласного консультативно-діагностичного центру. Цей відділ, використовуючи наявні там діагностичні можливості, приймав участь у допомозі сімейним лікарям та лікарям другої ланки як клінічно, так й організаційно-методично, а також у формуванні маршруту пацієнта із підозрою на злоякісне захворювання для подальшого обстеження і лікування.

Результати. Звичайний показник захворюваності на рак у Одеської області склав за уточненими даними у 2019 році 343.4 на 100 тис. населення (344.1 чоловічого та 342.8 жіночого відповідно), тоді як у 2016 році аналогічний

показник був 344.6 на 100 тис. населення (348.0 та 341.5 відповідно). Звичайний показник смертності на 100 тис. населення у Одеської області за уточненими даними складає 118.5 (139.2 чоловічого та 100.2 жіночого населення відповідно), значно відрізняючись від аналогічних показників у 2016 році, які склали 143.4 (166.2 та 123.2 відповідно).

Висновки. 1. Удосконалення спеціалізованої онкологічної допомоги в Одеському регіоні на підставі організації нової платформи в онкологічному сервісі дозволило покращити основні показники роботи онкологічного сервісу (зниження захворюваності на 0.35% та смертності на 17.4%).

2. Необхідний подальший розвиток цільової програми з онкології з посиленням ролі первинної ланки охорони здоров'я, активізація роботи сімейних лікарів з онкодіагностики та онкопrevenції.

УЧАСТЬ НАЦІОНАЛЬНОГО КАНЦЕР-РЕЄСТРУ УКРАЇНИ В МІЖНАРОДНІЙ СИСТЕМІ РЕЄСТРАЦІЇ РАКУ

Сумкіна О.В.¹, Рижов А.Ю.², Горох Є.Л.¹

¹ *Національний інститут раку, Київ, Україна*

² *Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, Україна*

Вступ. Основним завданням популяційних канцер-реєстрів є збір та класифікація інформації про всі випадки злоякісних новоутворень (ЗН) задля отримання статистичних показників про частоту появи раку в межах країни чи певної групи населення і визначення ступеню впливу раку на суспільство. Збір такої інформації і обчислення показників є виправданими лише за умови подальшого використання зібраних даних. Цінність інформації про випадки ЗН збільшується в процесі її накопичення і за умови збереження її сумісності з плином часу. За ствердженням ВООЗ, у кожному ефективному плані контролю раку основні пріоритети і програми дій спираються на наявну інформацію про онкологічні потреби у популяції і оптимальним джерелом визначення ступеню тягаря ЗН є популяційні канцер-реєстри (КР).